

Sygn. akt II Ca 1461/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Karina Marczak

Sędziowie: SO Wiesława Buczek - Markowska (spr.)

del. SR Katarzyna Longa

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przy udziale (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Szczecinie

o wpis hipoteki przymusowej

na skutek apelacji uczestniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

z dnia 10 maja 2013 r., Dz. Kw (...), KW (...)

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że utrzymać w mocy wpis hipoteki przymusowej, dokonany przez referendarza sądowego w dniu 8 kwietnia 2013 roku (Dz. Kw (...)) w zakresie kwoty 1.207.391,40 zł (jeden milion dwieście siedem tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt jeden złotych czterdzieści groszy) i w pozostałej części wniosek oddalić;**
- 2. oddalić apelację w pozostałym zakresie;**
- 3. ustalić, iż koszty postępowania przed Sądem drugiej instancji uczestnicy ponoszą we własnym zakresie .**

II Ca 1461/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 maja 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wpis hipoteki przymusowej w kwocie 2.171.855,19 zł na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P., dokonany przez referendarza sądowego w dniu 28.03.2013r.

W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, iż dnia 13 marca 2013 roku wpłynął do Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych wniosek Dz. Kw (...) (...)r spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. o wpis w księdze wieczystej (...) hipoteki przymusowej. Do wniosku jako podstawę wpisu załączono akt notarialny

rep. A nr (...) z dnia 11 maja 2012 sporządzony przed notariuszem M. C. prowadzącym Kancelarię Notarialną w P. wraz z nadaną klauzulą wykonalności.

Dnia 8 kwietnia 2013 roku orzeczeniem wydanym przez referendarza sądowego dokonano wpisu hipoteki zgodnie z wnioskiem.

Od powyższego orzeczenia (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła skargę. W treści skargi podniosła, iż zgodnie z powołanym przez referendarza jako podstawa wpisu tytułem wykonawczym klauzula wykonalności została nadana w zakresie kwot należności głównych, ściśle określonych, bez odsetek i bez jakichkolwiek kosztów. Można było więc wpisać hipotekę przymusową w kwocie maksymalnej 1.207.264,40 zł, a nie 2.171.885,19 zł.

W ocenie Sądu I instancji wpis dokonany przez referendarza sądowego był prawidłowy. Sąd ten zaznaczył, iż zgodnie z art. 518¹ § 3 k.p.c w razie wniesienia skargi na wpis w księdze wieczystej wpis nie traci mocy. Sąd rozpoznając sprawę zmienia zaskarżony wpis przez jego wykreślenie i dokonanie nowego wpisu lub wydaje postanowienie, w którym zaskarżony wpis utrzymuje w mocy albo uchyla go w całości lub w części i w tym zakresie wnioski oddala bądź odrzuca, względnie postępowanie umarza. Sąd utrzymuje w mocy wpis i wydaje postanowienie w tym przedmiocie, gdy jest on prawidłowy. Oznacza to brak wad zaskarżonego wpisu - zarówno zarzucanych przez skarżącego, jak i tych, które podlegają uwzględnieniu z urzędu, a także stwierdza, że w trakcie dokonywania wpisu nie istniały żadne przeszkody w rozumieniu art. 626⁹ k.p.c., które uzasadniałyby oddalenie wniosku o wpis.

Przy ocenie zasadności i legalności wpisu sąd wieczystoksięgowy jest związany zakresem swej kognicji, którą wyznacza art. 626⁸ § 1 i 2 k.p.c.

Zgodnie z treścią tego artykułu wpis dokonywany jest jedynie na wniosek i w jego granicach, chyba, że przepis szczególnie przewiduje dokonanie wpisu z urzędu, a rozpoznając wniosek o wpis, sąd bada jedynie treść i formę wniosku, dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej. Sąd wieczystoksięgowy rozpoznając wniosek bada zatem, czy spełnia on wymagania formalne, czy przytoczone w nim okoliczności, znajdujące uzasadnienie w odpowiednich dokumentach, mogą stanowić podstawę wpisu oraz czy został złożony przez osobę legitymowaną. Sąd bada również treść księgi wieczystej.

Art. 109 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r.o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U.2001.124.1361 j.t.) stanowi, że wierzyciel, którego wierzytelność jest stwierdzona tytułem wykonawczym, określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym, może na podstawie tego tytułu uzyskać hipotekę na wszystkich nieruchomościach dłużnika (hipoteka przymusowa).

Zatem do powstania hipoteki przymusowej niezbędne jest: stwierdzenie wierzytelności tytułem wykonawczym i jej zabezpieczenie na nieruchomościach dłużnika. Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności (art. 776 k.p.c.).

Hipoteka zabezpiecza mieszczące się w sumie hipoteki roszczenia o odsetki oraz o przyznane koszty postępowania, jak również inne roszczenia o świadczenia uboczne, jeżeli zostały wymienione w dokumencie stanowiącym podstawę wpisu hipoteki do księgi wieczystej (art. 69 ustawy) .

O tym do jakiej wysokości wierzyciel może żądać wpisu hipoteki przymusowej wskazuje art. 110¹ powyższej ustawy- wierzyciel może żądać wpisu hipoteki przymusowej na sumę nie wyższą niż wynikająca z treści dokumentu stanowiącego podstawę jej wpisu do księgi wieczystej, jeżeli z dokumentu tego nie wynika wysokość sumy hipoteki, suma hipoteki nie może przewyższać więcej niż o połowę zabezpieczonej wierzytelności wraz z roszczeniami o świadczenia uboczne określonymi w dokumencie stanowiącym podstawę wpisu hipoteki na dzień złożenia wniosku o wpis hipoteki. Przepis ten wyróżnia dwie sytuacje : gdy z treści dokumentu stanowiącego podstawę wpisu jest określona suma hipoteki przymusowej i gdy w dokumencie tym jest stwierdzona jedynie wysokość wierzytelności, która ma podlegać zabezpieczeniu hipoteką przymusową.

Zdaniem Sądu I instancji, w omawianym stanie faktycznym jak wynika z załączonego do wniosku aktu notarialnego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. poddała spółkę na podstawie art. 777§1 pkt 4 kpc egzekucji na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. do kwoty 1.207.264,40 zł wraz z odsetkami.

Z treści dokumentu stanowiącego podstawę wpisu nie wynika suma hipoteki przymusowej. Zgodnie więc z art. 110¹ powyższej ustawy wierzyciel może żądać wpisu hipoteki przymusowej, której suma hipoteki nie może przewyższać więcej niż o połowę zabezpieczonej wierzytelności wraz z roszczeniami o świadczenia uboczne określonymi w dokumencie stanowiącym podstawę wpisu hipoteki na dzień złożenia wniosku o wpis hipoteki.

Dokonawszy analizy dokumentów załączonych do wniosku biorąc pod uwagę przesłanki podlegające badaniu w ramach kognicji Sądu wieczystoksięgowego, zaskarżony wpis został - w ocenie Sądu Rejonowego - dokonany prawidłowo. Kwota sumy hipoteki, została wyliczona została bowiem o wskazany przepis i nie przewyższa więcej niż o połowę zabezpieczonej wierzytelności wraz z roszczeniami o świadczenia uboczne określonymi w dokumencie stanowiącym podstawę wpisu hipoteki na dzień złożenia wniosku o wpis hipoteki.

Wbrew twierdzeniom skarżącej – zdaniem Sądu I instancji - także treść orzeczenia o nadaniu klauzuli wykonalności przedmiotowemu aktowi notarialnemu nie stała na przeszkodzie do dokonania wpisu hipoteki zgodnie z żądaniem wnioskodawcy.

Z powyższym orzeczeniem Sądu Rejonowego nie zgodziła się uczestniczka (...) sp. z o.o. w Szczecinie, która zaskarżyła je w całości.

Orzeczeniu temu zarzuciła naruszenie art. 109 ust 1 oraz art. 110(1) ustawy o księgach wieczystych i hipotece poprzez:

- co do art. 109 ust 1 - wpisanie hipoteki niezgodnie z tytułem wykonawczym określonym przepisach o postępowaniu egzekucyjnym;
- co do art. 110(1) - wpisanie hipoteki w kwocie przewyższającej tę, która wynika z treści dokumenty stanowiącego podstawę jej wpisu, tj. z tytułu wykonawczego.

Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku wierzyciela.

Ewentualnie wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zmianę wpisu w zakresie wysokości hipoteki zgodnej treścią tytułu wykonawczego.

Nadto wniosła o zasądzenie od wierzyciela na rzecz skarżącej kosztów postępowania.

W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że zgodnie z powołanym przez Sąd Rejonowy jako podstawy wpisu tytułem wykonawczym, tj. aktem notarialnym wraz z postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. z dnia 26.02.2013 roku sygn. akt: II Co 765/13, klauzula wykonalności została nadana w zakresie kwot należności głównych, ściśle określonych, bez odsetek i bez jakichkolwiek innych kosztów.

Zdaniem apelującej, w niniejszej sprawie Sąd I instancji zdaje się nie dostrzegać różnicy między tytułem egzekucyjnym a tytułem wykonawczym, utożsamiając te dwa - odrębne przecież - pojęcia. Akt notarialny, w którym poddano się rygorowi egzekucji stanowi tytuł egzekucyjny, który dla swej wykonalności wymaga nadania klauzuli wykonalności i dopiero po jej nadaniu staje się tytułem wykonawczym. Przy czym - co istotne - tytułem wykonawczym staje się w zakresie jedynie takim, jakim określa to klauzula wykonalności, nawet jeśli treść tej klauzuli jest odmienna, czy węższa od treści samego tytułu egzekucyjnego.

Na podstawie zatem przedstawionego tytułu wykonawczego (bo to tytuł wykonawczy stanowi podstawę wpisu), którym jest akt notarialny wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności, ale w zakresie określonym w

postanowieniu nadającym klauzulę , a nie w akcie, czego nie uwzględnił Sąd Rejonowy, można było wpisać jedynie hipotekę przymusową w kwocie maksymalnej wynikającej z tytułu wykonawczego, tj. 1.207.264,40 zł.

Skarżąca wskazała, iż przepis art. 110(1) ukwł stanowi jednoznacznie i w sposób nie budzący wątpliwości, że wierzyciel może żądać wpisu hipoteki przymusowej na sumę nie wyższą niż wynikająca z treści dokumentu stanowiącego podstawę jej wpisu. A jeżeli z dokumentu nie wynika wysokość sumy hipoteki, to wylicza się tę sumę do max wysokości wierzytelności powiększonej o połowę tej wierzytelności.

W niniejszej sprawie jednak – zdaniem apelującej - dyspozycja zdania drugiego nie może mieć zastosowania, bowiem suma określona w tytule wykonawczym stanowiącym podstawę wpisu, została określona ściśle. Zatem kwota hipoteki nie może tej sumy przewyższać.

Uczestniczka podkreśliła, iż należy mieć na uwadze, że wobec dyspozycji art. 109 ukwł, stanowiącego, iż podstawę wpisu hipoteki stanowi tytuł wykonawczy, to nawet gdyby sama wierzytelność była wyższa, to i tak maksymalną granicę kwoty hipoteki stanowi zapis tytułu wykonawczego (zapis klauzuli wykonalności). A w niniejszej sprawie tytuł wykonawczy wprost określa kwotę wierzytelności objętej tytułem na kwotę 1.207.264,40 zł, co stanowi jednocześnie górną granicę kwoty hipoteki, która na podstawie tego tytułu może zostać do księgi wpisana.

Skarżąca podniosła z ostrożności, że nawet gdyby przyjąć za Sądem I instancji, że w niniejszej sprawie tytuł wykonawczy nie określa jednoznacznie kwoty wierzytelności tytułem tym objętej, to i tak górną granicą kwoty hipoteki może być 1,5-krotność jedynie należności głównej, bez odsetek, bowiem tytuł wykonawczy swym zakresem nie objął odsetek, zatem brak jest podstawy do wpisania hipoteki przymusowej na kwotę odsetek - czy to liczonych nominalnie, czy 1,5-krotności.

Z powyższych przyczyn zaskarżone orzeczenie jest błędne, wobec czego podtrzymała wniosek o jego uchylenie w całości i oddalenie, a z ostrożności ewentualnie wniosła o zmianę zaskarżonego wpisu i wpisanie hipoteki zgodnej z przepisami i tytułem wykonawczym, tj. w kwocie nie przekraczającej 1.207.264,40 zł.

W pismach procesowych, składanych w toku postępowania apelacyjnego, zatytułowanych jako uzupełnienie apelacji, skarżąca zarzuciła ponadto naruszenie przez Sąd Rejonowy przepisu art. 359 § 2 kpc, podnosząc, iż sąd wieczystoksięgowy nie zbadał należyście sposobu wyliczenia odsetek przez wnioskodawcę i dokonał zabezpieczenia hipotecznego uwzględniającego odsetki w lichwiarskiej wręcz wysokości.

Ponadto - w ocenie skarżącej – wierzytelność mająca być zabezpieczona niniejszą hipoteką, została już spłacona w całości, na co apelująca przedstawiła dokumenty załączone do pism procesowych złożonych w toku postępowania apelacyjnego.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca wniósł o jej oddalenie i o zasądzenie od uczestniczki na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu podkreślił, z załączonego do wniosku aktu notarialnego K. poddała się na podstawie art. 777 § 1 pkt. 4 kpc egzekucji na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. do kwoty 1.207.264,40 zł wraz z odsetkami. Zatem sama już suma zabezpieczonej wierzytelności, którą nie należy mylić z sumą hipoteki, wynosi co najmniej 1.207.264,40 zł. Kwoty wskazane w treści tytułu wykonawczego w przedmiotowej sprawie to kwoty zabezpieczonych wierzytelności, nie zaś sumy hipoteki przymusowej. Wobec powyższego, w niniejszej sprawie nie tylko - jak to wskazuje składający apelację - nie może, lecz wręcz powinien znaleźć zastosowanie art. 110⁽¹⁾ zdanie drugie ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Sumę hipoteki stanowić powinna wobec tego maksymalna wysokość wierzytelności zabezpieczonej, powiększona o połowę. Kwota sumy hipoteki, o wpis której składany był wniosek w niniejszej sprawie została wyliczona jako półtorakrotność sumy kwoty wierzytelności wskazanej w dokumencie stanowiącym podstawę wpisu powiększonych o odsetki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestniczki K. sp. zo.o. zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań należy przypomnieć, że sąd wieczystoksięgowy, czy to Sąd I, czy II instancji, związany jest kognicją określoną w art. 626⁸ § 2 k.p.c., który stanowi, iż rozpoznając wniosek o wpis, sąd bada jedynie treść i formę wniosku, dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej. Tak zawężona kognicja pozwala sądowi wieczystoksięgowemu uniknąć uwikłania w spory o własność czy inne prawa podlegające ujawnieniu w księdze wieczystej.

Na wstępie należy podnieść, iż analiza akt niniejszej księgi wieczystej wskazuje, że wniosek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. o wpis przedmiotowej hipoteki wpłynął w dniu 13 marca 2013 roku. Wpisu skarżonej hipoteki referendarz sądowy dokonał w dniu 8.04.2013r. W tej dacie jako właściciel nieruchomości ujawnionej w Kw (...) figurowała (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.. Spółka ta w dniu 4.04.2013r. zbyła przedmiotową nieruchomość (...) sp. z o.o. w Szczecinie w drodze aktu notarialnego – umowy przeniesienia własności w zamian za zwolnienie z długu (Rep. A (...), k. 569-571 zb. dok. niniejszej Kw). Wpisu prawa własności na rzecz uczestniczki w oparciu o ten akt dokonano w dniu 29.04.2013r. W momencie nabycia przez spółkę (...) własności nieruchomości wpis skarżonej hipoteki nie był prawomocny, bowiem w dniu 18.04.2013r. (...) sp. z o.o. złożyła skargę na ten wpis (Dz. kw (...)), a potem wniosła apelację od niniejszego postanowienia, którą następnie cofnęła. Postanowieniem z dnia 6.12.2013r. Sąd Okręgowy w Szczecinie umorzył postępowanie apelacyjne wywołane apelacją spółki (...) (II Ca 894/13).

Apelację od postanowienia Sądu Rejonowego utrzymującego w mocy wpis przedmiotowej hipoteki wywiodła także nowa nabywczyni nieruchomości - uczestniczka (...) sp. z o.o.

Sąd Okręgowy miał przy rozpoznaniu apelacji tego podmiotu na uwadze, iż w postanowieniu z dnia 13 marca 2009 r. (II CSK 532/08) Sąd Najwyższy orzekł, że postępowanie wieczystoksięgowe ukierunkowane jest na zapewnienie księgom wieczystym prawdziwości wpisów dla bezpieczeństwa obrotu. Między innymi dlatego należy niezwłocznie po wpłynięciu wniosku o wpis dokonać w księdze wieczystej wzmianki o wniosku, która wyłącza rękojmię wiary publicznej ksiąg wieczystych, a tym samym dobrą wiarę nabywcy, który nie może wówczas zasłaniać się niezajomością wniosku o wpis i musi liczyć się z tym, że stan prawny nieruchomości może ulec zmianie. Przyjęcie w takiej sytuacji dopuszczalności dokonania wpisu hipoteki nie narusza więc uzasadnionych praw nabywcy ani bezpieczeństwa obrotu. W postępowaniu wieczystoksięgowym ma zastosowanie art. 192 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., bowiem przepisy o tym postępowaniu nie zawierają regulacji szczególnej w tym przedmiocie.

Mając na uwadze powyższe Sąd II instancji, odnosząc się do zarzutów apelacji, uznał, iż w szczególności zasadne jest stanowisko skarżącej wskazujące, że Sąd I instancji nie dostrzegł różnicy między tytułem egzekucyjnym a tytułem wykonawczym, błędnie uznając, iż walor tytułu wykonawczego, posiada przede wszystkim samo oświadczenie dłużnika o poddaniu się egzekucji zawarte w akcie notarialnym rep. A nr (...) z dnia 11 maja 2012 sporządzonym przed notariuszem M. C. prowadzącym Kancelarię Notarialną w P.. Ma zatem rację skarżąca podnosząc, że akt notarialny, w którym poddano się rygorowi egzekucji, stanowi jedynie tytuł egzekucyjny, który dla swej wykonalności wymaga nadania klauzuli wykonalności i dopiero po jej nadaniu staje się tytułem wykonawczym. Przy czym - co prawidłowo zauważa apelująca - tytułem wykonawczym staje się taki akt jedynie w takim zakresie, w jakim określa to klauzula wykonalności, nawet jeśli treść tej klauzuli jest odmienna, czy węższa od treści samego tytułu egzekucyjnego.

Oznacza to, że sąd wieczystoksięgowy mógł dokonać żadanego wpisu hipoteki przymusowej jedynie w takiej wysokości, jaka wynikała z treści postanowienia z dnia 26.02.2013r. o nadaniu klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu (k. 522 akt sprawy).

W ocenie Sądu Okręgowego – wbrew stanowisku Sądu I instancji – wskazany tytuł wykonawczy wprost określa kwotę wierzytelności objętej tytułem na sumę 1.207.264,40 zł.

Przywołać tu należy przepis art. 110¹ ukwłh, z którego wynika, że wierzyciel może żądać wpisu hipoteki przymusowej na sumę nie wyższą niż wynikająca z treści dokumentu stanowiącego podstawę jej wpisu do księgi wieczystej. Natomiast

tylko wówczas, gdy z dokumentu tego nie wynika wysokość sumy hipoteki, suma hipoteki nie może przewyższać więcej niż o połowę zabezpieczonej wierzytelności wraz z roszczeniami o świadczenia uboczne określonymi w dokumencie stanowiącym podstawę wpisu hipoteki na dzień złożenia wniosku o wpis hipoteki. Taka sytuacja jednakże nie występuje w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zgodził się ze stanowiskiem skarżącej, że z treści postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu nie wynika, aby oprócz kwoty wierzytelności głównej, klauzula ta obejmowała również odsetki od tej kwoty, jak to przyjął Sąd Rejonowy.

Rozważając tę kwestię należało – w ocenie Sądu II instancji - mieć na uwadze przepis art. 69 ukwh, bowiem regulacja zawarta w tym przepisie odnosi się zarówno do hipoteki w ogólności, jak i hipoteki przymusowej. Z treści tego przepisu wynika, że hipoteka zabezpiecza mieszczące się w sumie hipoteki roszczenia o odsetki oraz o przyznane koszty postępowania, jak również inne roszczenia o świadczenia uboczne, jeżeli zostały wymienione w dokumencie stanowiącym podstawę do wpisu tej hipoteki w księdze wieczystej.

Sąd Okręgowy, mając na uwadze treść tego przepisu, doszedł do przekonania, że w treści postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności w punkcie 2 określone zostały koszty postępowania klauzulowego w wysokości 127 zł, które także powinny zostać zabezpieczone wpisem niniejszej hipoteki. Stąd też – w jego ocenie - górną granicę kwoty hipoteki przymusowej, która na podstawie przedstawionego przez wnioskodawcę tytułu może zostać do księgi wieczystej wpisana, stanowi należność w wysokości 1.207.391,40 (1.207.264,40 zł +127 zł).

Odnosząc się do pozostałych zarzutów apelacji, w tym do zarzutu całkowitej spłaty przez dłużnika kwoty wierzytelności zabezpieczonej hipoteką wskazać należy, iż ten zarzut okazał się chybiony. W tym przedmiocie sąd wieczystoksięgowy nie przeprowadza bowiem żadnego postępowania dowodowego, a opiera się jedynie na treści wniosku, treści i formie dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę oraz treści księgi wieczystej. Podkreślić należy przy tym, iż tak określona kognicja sądu wieczystoksięgowego pozwala uniknąć uwikłania postępowania o wpis o konieczność rozstrzygnięcia każdorazowo sporów o istnienie prawa wpisanego lub podlegającego wpisowi lub wykreśleniu. Wyłączona jest więc w tym zakresie możliwość prowadzenia postępowania dowodowego i dokonywania na jego podstawie ustaleń faktycznych.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że utrzymał w mocy wpis hipoteki przymusowej, dokonany przez referendarza sądowego w dniu 8 kwietnia 2013 roku (Dz. Kw (...)) w zakresie kwoty 1.207.391,40 zł i w pozostałej części wniosek oddalił.

Ponieważ apelująca zaskarżyła wpis hipoteki w całości, żądając przede wszystkim oddalenia wniosku o wpis hipoteki, w pozostałym zakresie apelacja podlegała oddaleniu jako niezasadna (art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc).

O kosztach postępowania orzeczono na podst. art. 520 § 1 k.p.c., uznając, że w postępowaniu wieczystoksięgowym brak jest podstaw do odstąpienia od reguły zawartej w tym przepisie. Z istoty postępowania wieczystoksięgowego wynika bowiem, że nie występuje w nim kolizja interesów uczestników postępowania. Jest to bowiem postępowanie rejestrowe, nie ma w nim możliwości rozstrzygnięcia sporów o własność czy prowadzenia jakiegokolwiek postępowania rozpoznawczego, jak to ma miejsce w innych postępowaniach niespornych (tak samo Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27.07.2010 r., II CZ 54/10, opubl. OSNC-ZD 2011/2/33).